

Centrum voor Ontwikkeling, Documentatie en Informatie Palestijnen

Ectorsstraat 19, 3400 Landen
Rekeningnr: 000-157 66 47-09

Tel: 011-88.15.52 E-mail: Codip@skynet.be
Website: www.codip.be www.sabra-shatila.be

Beste Vrienden van Palestina,

Inhoud

1. Editoriaal
2. 30 maart - Dag van het Land voor de Palestijnen
Lucas Catherine
3. Oproep van de Palestijnse ngo's organisaties betreffende de financiële hulp aan de Palestijnse autoriteit
4. De staat Israël begaat oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid
5. Westerse eisen aan Hamas, relevant ?
6. CODIP-ACTIEF
7. Rapport Oost-Jeruzalem in bijlage

2006 begint met grote aardverschuivingen in Israël en Palestina. Ariël Sharon zorgt voor een scheuring in de Likud en richt de Kadima partij op. Geheel onverwachts verdwijnt hij plots van het politiek toneel door een hersenbloeding. De Arbeiderspartij verkiest een in Marokko geboren "meer linkse" leider, Peretz. Door niemand verwacht, wint Hamas met grote meerderheid de Palestijnse verkiezingen. Een maand later doen zich ook verschuivingen voor in Israël. Kadima wint maar krijgt niet de verwachte absolute meerderheid.

De onstabiliteit in beide landen bood een unieke kans om via druk te komen tot een vreedzame oplossing. In plaats daarvan blijven Europa en de VS vasthouden aan een beschamende politiek van twee maten en twee gewichten. De agressieve Israëlische politiek kan zich stevast verheugen op alle 'begrip' en 'steun'. Een nochtans democratisch verkozen Palestijnse regering, krijgt bijna onmiddellijk na de verkiezingen sancties opgelegd. Deze opschorting van steun heeft ondertussen dramatische gevolgen: Voor een regering die moet overleven onder een wurgende bezettings- en kolonisatiepolitiek is steun van buitenaf immers van levensbelang. Levensnoodzakelijke instellingen als ziekenhuizen, zien in één klap hun werkingsmiddelen bijna herleidt tot nul en uit de Palestijnse ziekenhuizen bereiken ons ondertussen de meest schrijnende verhalen. Ook 150.000 Palestijnse ambtenaren, plus nog eens 950.000 mensen die rechtstreeks van dit inkomen afhankelijk zijn, zitten ondertussen reeds 6 maanden zonder inkomen.

Tegenover deze sancties, staat de onverschilligheid ten aanzien van de Israëlische politiek: De blijvende bezetting en bouw van illegale joodse nederzettingen of de omstreden Scheidings- of Apartheidsmuur, de systematische schendingen van het Associatie-akkoord EU-Israël, de bombardementen op de Gazastrook én Libanon, waarbij honderden doden vielen op amper één week tijd, veel meer dan een symbolische afkeuring levert het niet op. Of het alarmerende Europese rapport over Oost-Jeruzalem (zie bijlage), dat waarschuwde dat de Israëlische kolonisatiepolitiek wel eens het definitieve einde zou kunnen betekenen van de veel geroemde tweestatenoplossing. Dat rapport rust reeds 6 maanden in één of andere bestofte schuif van de Europese Unie. Wij wachten op de eerste politicus die de moed kan opbrengen dit rapport terug op tafel te gooien.

"Als u in situaties van
onrechtvaardigheid
neutraal bent,
hebt u de kant van de
onderdrukker gekozen"

Aartsbisschop Desmond Tutu

Terwijl Israël de laatste resten koloniseert van Palestina, is er nu de invasie in Libanon. Het Palestijnse en Libanese volk zijn opnieuw de dupe. Blijven we hierop toekijken of doen we alles om Israël te doen stoppen?

CODIP-ploeg

30 maart - Dag van het Land voor de Palestijnen Lucas Catherine

In 1976 ging Israël over tot nog maar eens een grote onteigeningsgolf van Palestijnse grond. Ditmaal in de Palestijnse gebieden van Israël zelf: Galilea, het centrum en de Negeb. Dat was niks nieuws. Toen Israël in 1948 werd gesticht hadden de joodse kolonisten wel geteld 6,7 % van alle grond in Palestina opgekocht. De rest zullen zij veroveren met militaire macht en met een wel erg apart soort wetten. Tussen 1948 en 1976 had Israël dan ook al drievierde van alle grond onteigend die de Palestijnen nog in Galilea bezaten. De Palestijnen vormen nochtans de grote meerderheid in Noordelijk Israël (tussen de 50 % en 90 % al naargelang de regio). In 1976 volgde dan opnieuw een onteigeningsgolf. Hiertegen werd betoogd door alle Palestijnen in Israël, ook door de bedoeïenen in de Negeb. In Galilea vielen hierbij ettelijke doden. Sindsdien wordt deze bloedige 30 maart herdacht door alle Palestijnen - die van Israël, de bezette gebieden en de vluchtelingen-, als Dag van het Land, Yaum al Ard. Ook dit jaar. Want de inbeslagname gaat onverminderd door.

Op 27 februari 2006 onthulde de Israëlische minister van Defensie, Shaul Mofaz, in de krant Ha'aretz, de definitieve grenzen die Israël zal aannemen. Alle grote blokken van kolonies op de Westelijke Jordaanoever zullen officieel Israëlsch worden: Ma'aleh Adumim, Gush Etzion, Efrat, Ariël etc.. en ook de Jordaanvallei waar ettelijke kleine kolonies zijn gevestigd. Voor de Palestijnen zal niet veel meer overblijven:

Een gebiedje in het noorden van de Westelijke Jordaanoever: de streek rond Jenin en Nabloes. Dit zal afgescheiden worden van de rest door de kolonistenstad Ariël en Ma'aleh Efraim, een kolonie in de Jordaanvallei die op amper 7 km van elkaar liggen en die zijn verbonden door een weg die verboden is voor Palestijnen. Een tweede Palestijns gebiedje, net er onder, wordt dan Ramallah en omgeving, weer afgescheiden van de rest door de kolonies van het Ma'aleh Adumim blok dat grenst aan het centrale woestijnland. Daaronder ligt de volgende Palestinostan: Bethlehem en omgeving, afgezonderd van het meer zuidelijke Hebron door het Etzion blok. Temidden de joodse kolonies van de Jordaanvallei komt dan de enclave Jericho. Vijf losse entiteiten omringd door nieuw Israëlsch grondgebied.

De oostelijke Muur komt er niet. Die is er al, maar niet in de vorm van een muur. Zoals de Israëlische journaliste Amira Hass schreef in de krant Ha'aretz (op 13 en 17 februari 06) onder de titel "Israël maakt van de Jordaan Vallei een aparte regio los van de Westbank" is de oostelijke Westbank alleen nog maar toegankelijk voor joden en toeristen. Een beslissing die begin februari effectief werd. De Jordaanvallei (eenderde van de Westbank) wordt louter joods gebied (op de enclave Jericho na). De 2 miljoen Palestijnse inwoners mogen het gebied niet meer binnen, ook niet om naar Jordanië door te steken. Dat mag alleen nog maar door een smalle corridor ter hoogte van de Allenby brug. Deze 'tweede Muur' zal minder protest uitlokken, omdat ze het landschap niet architecturaal domineert. Deze 'virtuele Muur' werkt wel even efficiënt omdat ze de Palestijnen via militaire controleposten en verboden wegen manu militari isoleert. In dit geval kan de reden 'bescherming tegen terrorisme' niet worden ingeroepen. Het Palestijns verzet infiltreert enkel richting Israël, nog nooit richting Jordanië. Dit alles vormt de grootste onteigening van Palestijns gebied sinds 1948: meer dan de helft van de grond op de Westelijke Jordaanoever zal zo Israëlsch worden. Daarbij schendt Israël als bezettingsmacht voor de zoveelste keer het internationaal recht, de Conventies van Genève en talloze UNO-resoluties.

Maar ook binnen Israël zet men dezelfde politiek door. Het Joods Nationaal Fonds, het organisme dat de facto 92 % van alle grond in Israël controleert en enkel aanwendt voor gebruik door joden, kondigde aan dat de Negeb dringend moet verjoodst worden. Er leven in verhouding nog teveel Palestijnse bedoeïenen (een vierde van de bevolking). Daarom wil men een half miljoen nieuwe joodse kolonisten uit Europa en Amerika aantrekken om er 25 nieuwe steden en dorpen te stichten. (Annonce in Ha'aretz van 2/2/06, en hun website).

Tegen dit alles organiseren de Palestijnen een actiedag op 30 maart, De Dag van de Aarde. Zij roepen op tot solidariteit met Palestina en tot sancties, desinvestering en boycot van Israël tot dit land het internationaal recht toepast en de rechten van de Palestijnen respecteert. In Groot-Brittannië werd daar heel recent een mooi voorbeeld van gegeven. Zestig top architecten besloten in het kantoor van Lord Rogers, de architect van de Millenium Dome en van het Centre Pompidou, om alle bouwfirmas te boycotten die nog contracten aannemen in de bezette gebieden. Ze werden hierbij gesteund door Israelische architecten als Rafi Segal en Eyal Weizmann (Architectuurprijs Biënnale van Venetië in 2003 en Berlijnse architectuurprijs 2002). Het Vlaams Palestina Komitee en CODIP roepen dan ook op Israëlische producten als fruit, groenten, wijn en dergelijke in België te boycotten.

Oproep van de Palestijnse niet-goevernemente organisaties

Verklaring betreffende de financiële hulp aan de Palestijnse Autoriteit 15 april 2006

In het licht van de resultaten van de recente verkiezingen van de Palestijnse Wetgevende Raad (PWR), haastten tal van internationale instellingen zich om hun opinie bekend te maken waarbij politieke voorwaarden aan de pas verkozen regering opgelegd werden. Veel internationale partijen besloten om praktische maatregelen in te voeren gerelateerd aan de stopzetting van de internationale hulp als gevolg van de beslissingen om geen verdere steun aan de Palestijnse autoriteit te verlenen. Tegelijkertijd nam de Israëlische regering een aantal maatregelen en blokkeerde de overdracht van de Palestijnse fiscale opbrengsten verschuldigd aan de Palestijnse autoriteit.

Wij de ondergetekende keuren ten zeerste deze willekeurige maatregelen af die zich tegen de Palestijnse autoriteit en het volk verzetten en we wensen volgende punten te benadrukken:

1. De Palestijnse verkiezingen, democratisch, rechtvaardig en geloofwaardig afgekondigd door de lokale en internationale gemeenschap, hebben de wil van het Palestijnse volk en hun democratische keuze op een rechtvaardige manier uitgedrukt. De kiesresultaten moeten door het internationale gemeenschap erkend en gerespecteerd worden.
2. De keuze voor politieke verandering is een intern probleem van Palestina en elke poging om het proces en de resultaten te beïnvloeden is onaanvaardbaar en categorisch door de Palestijnse samenleving en onze organisaties en instellingen verworpen.
3. De internationale hulp om de Palestijnse Nationale Autoriteit (PNA) te steunen en de inspanningen om zijn sociale, economische en veiligheidsverantwoordelijkheden voor de Palestijnse maatschappij te vervullen werden vastgelegd in bereikte overeenkomsten en moeten niet beschouwd worden als liefdadigheid; dit zijn verplichtingen die de internationale gemeenschap beloofde te vervullen.
4. Het proces van verlening van financiële hulp onder politieke voorwaarden en agendapunten valt buiten de bepalingen van de internationale overeenkomsten, regels en verdragen en vertegenwoordigt een zware overtreding van het internationale recht en van het internationale humanitaire recht. Daarenboven wordt het beschouwd als de verklaring van een boycot tegen de Palestijnse samenleving waarvoor er geen enkele wettelijke verantwoording is.
5. De stopzetting van de internationale financiële hulp aan de Palestijnse autoriteit zal de humanitaire toestand van deze grondgebieden, die al door de ononderbroken Israëlische bezetting aan het vervallen is, sterk verslechteren.
6. Inspanningen geleverd door enkele instellingen om de Palestijnse NGO's te gebruiken om hun politieke agenda door te drukken en zo de Palestijnse autoriteit te omzeilen worden resoluut verworpen. We verzekeren ons respect ten aanzien van het Palestijnse recht, van de onafhankelijkheid van onze civiele instellingen en we bevestigen ons engagement ten aanzien van de Palestijnse nationale agenda.
7. De Palestijnse NGO's verzekeren het solidariteits- en samenwerkingsbeginsel met de verschillende overheids- en privésectoren in het kader van duurzame en echte ontwikkeling. Elke poging om de civiele maatschappij te beïnvloeden om het een rol toe te kennen van een overheidsapparaat is volkomen te verwerpen. In deze context, willen we ons engagement ten aanzien van onze welgedefinieerde rol en het respect van de rol van andere sectoren benadrukken voor wat betreft de diensten die wij leveren aan de Palestijnse samenleving.

8. De Palestijnse NGO's drukken hun engagement ten aanzien van de openlijk verklaard nationale positie zoals uitgedrukt in de Caïro-verklaring; we verzekeren onze instemming met de Palestine Liberation Organisation (PLO) als enige vertegenwoordiger van het Palestijnse volk.
9. We roepen elk instelling van de Palestijnse regering (de uitvoerende macht, de wetgevende macht en de rechterlijke macht) op om samen en conform weerwerken te bieden aan de beperkingen die opgelegd werden en die onvermijdelijk tot de politieke, sociale en economische vernieling van het land zullen leiden.

De Palestijnse NGO's roepen alle leden van de overheidssector en de civiele maatschappij op om samen te strijden tegen de opdringing van politieke gemotiveerde beperkingen inzake internationale steun die een verslechtering van de politieke, sociale en economische toestand tot gevolg zullen hebben.

Ten slotte roepen we ook alle Palestijnen en de vrienden van de internationale gemeenschap op om door te gaan met het steunen van de volksbeweging die zich verzet tegen de Israëlische afscheidingsmuur en de nederzettingen, om de Israëlische regering die eenzijdige oplossingen oplegt in zijn plannen te dwarsbomen en om de stille medeplichtigheid van de internationale gemeenschap te verwerpen die proberen te verhinderen dat een soevereine Palestijnse staat gevormd wordt, met Jeruzalem als hoofdstad.

The Palestinian Non-Governmental Organizations' Network (PNGO)
General Union of Charitable Societies
National Commission for NGOs
Civil Action Forum

EUROPESE MINISTERS VAN BUITENLANDSE ZAKEN WEIGEREN PUBLICATIE
RAPPORT OVER OOST-JERUZALEM.

In de loop van december jongstleden publiceerde een Europese missie een verontrustend rapport over het Israëlische beleid in Oost-Jeruzalem. Door de voortdurende bouw van illegale joodse nederzettingen en de zogenaamde scheidings- of Apartheidsmuur, stelt het rapport, dreigt niet alleen Oost-Jeruzalem volledig afgesloten te worden van zijn satellietsteden Ramallah en Bethlehem maar dreigt binnen afzienbare tijd ook de Westelijke Jordaanoever in twee geografisch gescheiden gebieden verdeeld te worden. Het gevolg van deze Israëlische politiek is dat een leefbare Palestijnse staat, samen met de veelgeroemde tweestatenoplossing, onmogelijk dreigt te worden, wat een zware hypotheek legt op de mogelijkheid voor een vreedzame oplossing van de Israëlisch-Palestijnse kwestie.

Liever dan de inhoud van dit alarmerende rapport openbaar te maken en hun verantwoordelijkheid te nemen, hebben de Europese ministers van Buitenlandse Zaken, waaronder onze eigen minister van Buitenlandse Zaken Karel De Gucht, beslist dit dossier gewoon weg te stoppen. Gezien de acute situatie op het terrein is deze beslissing niet alleen onverantwoord maar getuigt deze beslissing ook van een schandelijke politieke onverschilligheid. Wat onze Europese ministers van Buitenlandse Zaken u onthouden, maken wij in hun plaats aan u bekend. Daarom vermelden wij dit rapport in onze CODIP-pers én voegen wij het volledige rapport toe in bijlage.

De staat Israël begaat oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid

De collectieve strafexpeditie van Israël

Onder het mom van het bevrijden van een soldaat houdt Israël een collectieve strafexpeditie. Het Israëlische leger vernietigde ondertussen een elektriciteitscentrale, bruggen en de watervoorziening en gebruikt geluidsbommen enkel en alleen om terreur te zaaien bij de Palestijnse bevolking. Dergelijke collectieve straffen zijn duidelijk in strijd met het internationaal humanitair recht. Het zomaar arresteren van 60 Palestijnse regeringsleden, parlementairen en burgemeesters is niet minder dan een rechtstreekse aanval op de Palestijnse democratie.

De Israëlische stafchef zei bij het begin van het offensief in de Gazastrook dat er bijna veertig Palestijnse militanten werden gedood. Niettegenstaande het "tijdelijk karakter" sloot de woordvoerder niet uit dat een dergelijk type van operatie voor herhaling vatbaar is indien de raketaanvallen weer intens hervatten.

De ontvoering van soldaat Ghalid Shalit is alleen maar een excuus voor Israël om een offensief te kunnen beginnen met als doel de Hamas-regering ten val te brengen. Deze totale oorlog vormt het bewijs van een vooropgezet plan. Het Israëlische veiligheidskabinet heeft besloten noordelijke delen van de Gazastrook te bezetten om een veiligheidszone te creëren. Tientallen Palestijnse gewonden, merendeels strijders maar ook vrouwen en kinderen, vulden de zalen en gangen van de ziekenhuizen in Gaza. Deze kampten al met medicijntekorten doordat Israël de Gazastrook na de ontvoering van Shalit afsloot.

Schending internationaal humanitair recht

Hoe zwaar moet het internationaal humanitair recht geschonden worden vooraleer er minstens een veroordelend persbericht vertrekt van op Buitenlandse Zaken? Het lijkt wel of alle Europese ministeries van Buitenlandse Zaken voortijdig met vakantie zijn vertrokken!

Hamas wordt opgeroepen om de wapens te laten zwijgen terwijl de organisatie, in tegenstelling tot het Israëlische leger, al 18 maanden een wapenstilstand (Hudna) in acht houdt. In Palestina staat de wereld op zijn kop. Het bezette volk, de Palestijnen, wordt door de 'internationale gemeenschap' gestraft met een financiële boycot omdat de Hamas-regering Israël niet wil erkennen. Israël dat een openlijk annexatiebeleid voert met een snelle wildgroei van joodse nederzettingen, bijhorende bypasswegen, honderden militaire controleposten en een 720 kilometer lange Apartheidsmuur, krijgt als 'beloning' wapens uit Europa en Amerika geleverd en geniet als gevolg van een Associatieakkoord met de EU van een voordelige toegang op de Europese markt.

Washington te vriend houden

Minister De Gucht volgt sinds zijn aantreden een eenzijdig risicoloos parcours met als grootste zorg: Washington te vriend houden. Voor elke operatie vraagt Israël eerst groen licht aan de Amerikanen. België en Europa weten dat en dus zwijgen ze. Op 9 juli is het twee jaar geleden dat het Internationaal Hof in Den Haag stelde dat de muur die Israël bouwt op Palestijns grondgebied in strijd is met het internationaal recht en dient te worden afgebroken. Maar onze ministers hebben nog geen seconde een inspanning geleverd om enig gevolg te geven aan deze uitspraak.

International Coordinating Network on Palestine

Wij vragen aan de Europese ministers van Buitenlandse Zaken zich krachtig uit te spreken tegen de Israëlische aanvallen op Gaza, de gijzeling van politici, de vernieling van regeringsgebouwen en essentiële infrastructuur, en de doodsbedreigingen aan de Palestijnse politieke top. Wij maken ons grote zorgen over het lot van de bevolking van de Gazastrook, de meeste van hen reeds lang vluchteling. Tot heden hoorden wij nog geen Belgische reactie hierop.

Voorts sluiten wij ons aan bij de oproep (zie bijlage) van de International Coordinating Network on Palestine (ICNP) aan de internationale gemeenschap:

- Om via de VN op te roepen tot directe beëindiging van de Israëlische aanval op Gaza en volledige terugtrekking van Israëlische troepen

- Van Israel te eisen dat het vernielde infrastructuur onmiddellijk compenseert door herstelbetalingen aan de Palestijnen en ongehinderde doorgang verleent aan benodigde menskracht en materialen voor de herbouw
- Israel ertoe te brengen dat het alle checkpoints in Gaza onmiddellijk verwijdt en Gaza's grenzen (met Israël en Egypte) heropent ter wille van vrije doorgang van personen en goederen
- Ervoor te zorgen dat alle politieke gevangenen en krijgsgevangenen aan beide zijden worden vrijgelaten, met voorrang voor de vrouwen en kinderen in Israëlische gevangenschap
- Wij ondersteunen de oproep van de speciale VN Rapporteur voor de Mensenrechten John Dugard voor een nieuw en creatief diplomatiek initiatief dat Israël en de Palestijnen in staat stelt onderhandelingen te hervatten voor beëindiging van de bezetting en voor vrede gebaseerd op internationaal recht.

Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties

De operaties van het Israëlisch leger in de bezette Palestijnse gebieden in de Gazastrook en op de Westelijke Jordaanoever schenden het internationaal recht. Dat heeft de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties op donderdag 6 juli 2006 in spoedberaad vastgesteld. In de met 29 tegen elf stemmen aangenomen resolutie werd tevens bezorgdheid geuit over de willekeurige arrestaties door Israël van Palestijnse ministers, andere functionarissen en burgers. De Raad riep alle betrokken partijen op om af te zien van geweld tegen burgers.

De Verenigde Staten, de Europese Unie, Rusland en de Verenigde Naties negeren stelselmatig mensenrechtenschendingen door Israël ten koste van de Palestijnen in de bezette gebieden. Dat heeft de Zuid-Afrikaanse advocaat John Dugard gezegd in zijn hoedanigheid als speciale rapporteur van de VN-Mensenrechtenraad. Volgens Dugard doet het zogenaamde Kwartet van onderhandelaars voor het Midden-Oosten niets om het 'moreel onacceptabele' optreden van de joodse staat aan banden te leggen. "Israël handelt in strijd met de meest fundamentele normen van het humanitair recht en mensenrechtenverdragen", aldus Dugard.

Dugard zei mee te leven met de militair, maar ook dat de Israëlische reactie er alleen maar voor heeft gezorgd dat nog meer rechten van mensen in de bezette gebieden worden geschonden. Het verbod op het nemen van intimiderende en terroristische maatregelen en het collectief straffen van een bevolking - zoals vastgelegd in de Vierde Conventie van Genève - wordt momenteel bijvoorbeeld door Israël overtreden, aldus Dugard.

Doordat Israël de elektriciteitsvoorzieningen in de Gazastrook heeft vernield, zitten 200.000 huishoudens zonder stroom. Omdat Israël de Gazastrook gesloten houdt, is er voedsel- en waterschaarste en zijn er nauwelijks medicijnen. Of dat nog niet genoeg is, heeft het Israëlische leger de afgelopen dagen meer dan 1.500 granaten op de Gazastrook afgeschoten, waardoor individuele Palestijnen in voortdurende angst leven dat ook zij door een bom getroffen kunnen worden.

Israël heeft, als sterkste partij in het conflict, tal van mogelijkheden een vreedzame oplossing te vinden. Het probleem is dat Israël geen vrede wil. De vicieuze cirkel van geweld waarin Israël's en Palestijnen zijn opgesloten, is alleen te doorbreken indien de sterkste partij in het conflict zich eruit losmaakt en energie aan een oplossing gaat werken.

Etnische zuivering is van de aanvang af ingecalculeerd geweest. Nog voor hij zijn ideeën over de Joodse staat op papier had, filosofeerde Theodor Herzl al over de manier waarop het te koloniseren gebied kon worden schoongeveegd. Het zou snel en effectief moeten gebeuren, noteerde hij in 1895 in zijn dagboek: de arme bevolking over de grens gezet en de bezittende klasse uitkopen of onteigenen. Gehechtheid aan de grond komt alleen bij de kleine boer voor; 'der grosse is für Geld zu haben'. En zo is het gegaan.

Al tientallen jaren wordt consequent gewerkt aan maatregelen die het leven en werken van de Palestijnse bevolking steeds ellendiger maken en op den duur ondraaglijk. De onwettige onteigeningen van Palestijnse grond en de bouw van joodse nederzettingen zijn ondanks alle protesten onvermoeibaar voortgezet. Of links dan wel rechts regeringsverantwoordelijkheid droeg, het maakte weinig of niets uit.

Westerse eisen aan Hamas, relevant ?

Buiten ieders verwachtingen won Hamas begin dit jaar de verkiezingen met een ruime meerderheid. De Belgische regering eiste, in navolging van de VS en Europa, dat Hamas Israël zou erkennen en geweld zou afzweren. Zijn deze eisen ook zo evident als ze lijken?

Israël erkennen: welk Israël bedoelt men dan?

De “joodse staat” volgens VN-verdeelplan van 1947 ? Dit wil zeggen 54 % van het Britse mandaatgebied Palestina. Of de staat Israël na de oorlog 1948-1949? Dit wil zeggen 78 % van oorspronkelijk Palestina. Of het “nieuwe Israël” dat Sharon voorzag op 90 % van het historische Palestina met daarnaast een versnipperde “Palestijnse Staat” in de Gazastrook achter prikkeldraad onder stroom en op de Westbank achter de Muur?

Israël heeft nog nooit zijn grenzen vastgelegd. Zelfs niet bij de toetreding tot de VN, waar elk land zijn grenzen moet voorleggen.

Elk jaar wordt de Israëlische grens stilzwijgend enkele meters tot kilometers verlegd, steeds meer Palestijns grondgebied innemend. We hoorden nooit een ernstige veroordeling vanwege onze regering. Moeten we dan besluiten dat ze akkoord gaat met deze continue diefstal?

Na de verkiezingen in Israël heeft België niet geëist om de Palestijnse staat uitgeroepen in 1988 (en erkend door 96 landen) te erkennen. België zou zelf deze jonge staat kunnen erkennen en alzo de druk verhogen op Israël.

De tweede eis: **geweld afzweren**. Ook hier moeten we vraagtekens plaatsen. Bedoelt men hier ‘geweld afzweren tegen burgerdoelwitten’ of betekent dit ook ‘het afzweren van elk verzet tegen de militaire bezetting van Palestijns gebied?’

Het gewelddadig verzet tegen de Duitse bezetting van 1940-1945 wordt tot op vandaag geprezen als vaderlands- en vrijheidsliefde, als een gevecht voor democratie en mensenrechten, etc.

Uit de Belgische weigering het Israëlische beleid krachtig te veroordelen, leidden wij af dat de Israëlische regering een volk mag bezetten, bestelen, een normaal menselijk leven onmogelijk mag maken, mag uithongeren en zelfs bombarderen. Ondanks deze agressieve Israëlische politiek eist onze regering dat het bezette Palestijnse volk de veiligheid van z’n bezetter, Israël, waarborgt. Het is ronduit besamend. Wat onze regeringsleiders ook beweren, uit de realiteit blijkt dat ze onvoorwaardelijk de staat Israël blijven steunen, hoe agressief, brutaal en mensonterend deze ook optreedt. België moet stoppen met de Israëlische eisen over te nemen en in plaats daarvan de eigen waarden en normen verdedigen.

Nog maar eens moeten wij vaststellen dat de aanwezige hoop op een vreedzame oplossing vernietigd wordt, door de bombardementen op Libanon. Israël heeft de regio in vuur en vlam gezet en België kijkt toe.

CODIP roept de Belgische en de Vlaamse regering plus de Europese Unie op om druk uit te oefenen op de Israëlische regering door middel van sancties opdat:

- Israël het Internationaal Recht respecteert en de VN-resoluties onvoorwaardelijk uitvoert.
- Israël de Mensenrechten respecteert
- Israël een einde maakt aan zijn huidige politiek van oorlogsmisdaden op de Palestijnse en Libanese burgerbevolking
- Israël een einde maakt aan zijn systematische politiek van discriminatie, met name tegenover de Palestijnse minderheid in Israël

CODIP-ACTIEF

1. Steun CODIP projecten in Palestina

In 2005 ging er 7190,66 EUR naar de Palestinian Working Women Society for Development. Via deze vrouwenorganisatie worden ook de peter-/ en meterschappen voor studenten begeleid en de noodhulp aan behoevende families verdeeld.

Voor financiële steun in Palestina (projecten, peter-/meterschap en de noodhulp) kan u een fiscaal attest krijgen vanaf 30,00 EUR. Steunrekening 000-157 66 47-09 met vermelding van uw keuze.

2. Steun CODIP werking in Vlaanderen

- **Door lid te worden van CODIP vzw: 15,00 EUR op rekening nr. 000-157 66 47-09 met vermelding lidgeld.**
- Open dit jaar nog een krekelspaarrekening bij FORTIS en steun het project 'CODIP, nr 99/0032'. Dit kost u niets en toch zorgt u dat uw geld niet naar de oorlogsindustrie kan (ethisch beleggen). Zo steunt u projecten die werken aan een betere en rechtvaardige wereld. FORTIS betaalt een afgesproken som aan Netwerk Vlaanderen die dit geld verdeelt onder de verschillende projecten, waaronder CODIP vzw.
- Maak uw steun aan Palestina zichtbaar in het straatbeeld: hang een affiche aan uw raam of een sticker op uw auto. (gratis te verkrijgen bij CODIP (codip@skynet.be of tel n 011 88 15 52)
- Werk mee met CODIP, Vlaams Palestina Komitee of een lokaal Aktie platform. Hoe klein ook je medewerking, het is een schakel in de ketting van de strijd voor een rechtvaardige wereld.

3. CODIP dankt van harte iedereen die aanwezig was op de solidariteitsmaaltijd!

Het bracht 378,00 € ten voordele voor Palestina!

4. Internationale oproep voor BDS (Boycot-Divestment-sanctions) van Israël

Eind mei was CODIP op de internationale vergadering rond BDS in Genève. Organisaties uit vele Europese landen waren er vertegenwoordigd. Er wordt gewerkt om deze BDS-internationale campagne beter te coördineren en de werking op elkaar af te stemmen.

5. Media en politiek

Nog steeds durven journalisten blijkbaar niet de kern van het Israëlisch-Palestijns conflict duiden. Het Israëlische beleid tegenover de Palestijnse bevolking is gestoeld op het zionisme. Dit is een racistische ideologie die de rechten van de autochtone Palestijnse bevolking in het eigen land miskent en in de praktijk resulteert in een politiek van systematische onderdrukking, discriminatie en kolonisatie. Daarom eist CODIP dat deze ideologie die kern en de oorzaak is van het Israëlisch-Palestijns conflict, eindelijk in vraag wordt gesteld.

Zoals het racistische Apartheidssysteem in Zuid-Afrika op vreedzame wijze werd afgeschaft zo ook hebben sancties en boycot de mogelijkheid om op een vreedzame wijze een einde te maken aan de Israëlische politiek van discriminatie t.o.v. het Palestijnse volk. Daarom roept CODIP op voor sancties tegenover de staat Israël. Pas dan zullen onze politici opnieuw met enige geloofwaardigheid kunnen spreken over nobele Europese waarden als democratie en mensenrechten.